

примушені голодом ідуть до підприємця і годять ся працювати в нього за дешевшу платню чим він платить своїм робітникам. Підприємець маючи дешевого робітника понижає своїм робітникам платню, бо каже, що може дістати других робітників за низшу платню. Колиб його робітники на се не згодили ся, то він просто викинувби їх на вулицю а призивби тих робітників, що шукають за роботою. Тоді ті робітники, що їх прогнано би з роботи занялиб те саме невідрадне положенє, що й ті, які пішли на їхнє місце до роботи.

Робітники зрозуміли, що по скороченю робочого дня підприємці мусять нанимати більше робітників; тоді зменшиться резервна армія безробітних, робітники не будуть приневолені іти робити за щонебудь, щоб ратуватись від голодової смерті і тоді підприємці будуть мусяти дбати, щоб їхні робітники не лишали роботи і будуть мусяти платити їм лучшу платню, яка й за коротший час праці буде більшою, чим они діставали попередно за довший час праці. Чим менше безробітних, тим лучшу платню дістають робітники. Про се найкраще переконують ся робітники в Канаді в теперішнім часі.

Поза сим, чим більше в робітника свободнішого часу, тим більше він може використати його на науку, на розумне уживанє житя і тим менше він нищить своє здоров'є.

Працювали они і по 13 та 14 годин денно. Тому стали домагати ся скороченя робочого дня до 8-ми годин. Они почали домагати ся, щоби заведено закон про осьмигодинний день праці.

Але они зрозуміли, що поодинокими гуртам